

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance, Mgr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně: L. M., proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní přihrádka 21/OAM, zastoupeno JUDr. M. V., proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 7. 2005, čj. OAM-855/VL-10-ZA07-2005, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2006, čj. 55 Az 101/2005 - 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností ze dne 31. 8. 2006 se žalovaný jako stěžovatel domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 27. 7. 2006, čj. 55 Az 101/2005 - 40, kterým bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatele, tj. Ministerstva vnitra ze dne 18. 7. 2005, čj. OAM-855/VL-10-ZA07-2005. Tímto správním rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb. a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Krajský soud jeho rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost a vady řízení. Dospěl totiž k závěru, že rozhodnutí žalovaného ve vztahu k neudělení humanitárního azylu žalobkyni není řádně odůvodněno, žalovaný nijak nehodnotil zdravotní stav žalobkyně a neopatřil si za tím účelem ani potřebnou zdravotní dokumentaci, ačkoliv žalobkyně v žádosti o udělení azylu uvedla, že má potíže se srdcem.

Stěžovatel v kasační stížnosti uvádí, že uplatňuje důvod obsažený v § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť se domnívá, že shora označený rozsudek je nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí a současně podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nezákonný pro nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

Soud shledal námitky žalobkyně k neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu, tj. azylu humanitárního, za důvodné. Podle stěžovatele je názor soudu, že správní rozhodnutí ve vztahu k neudělení humanitárního azylu není řádně odůvodněno a je nepřezkoumatelné, chybný, neboť žalobkyně v azylovém řízení ke svému zdravotnímu stavu nic podrobnějšího neuvedla a lékařskou zprávu, kterou doložila až k žalobě, mohla předložit stěžovateli již před vydáním správního rozhodnutí. Stěžovatel namítá, že v kontextu příběhu žalobkyně nevznikl na straně žalovaného důvod usuzovat na závažnost jejího zdravotního stavu, jež by měla eventuelně založit důvod hodný zvláštního zřetele, potřebný k udělení humanitárního azylu. Stěžovatel se závěry soudu, tedy zejména provést doplňující pohovor se zaměřením na tvrzené zdravotní potíže a zjistit, zda byla žalobkyně v zemi původu léčena, nesouhlasí, a je toho názoru, že nelze stěžovateli jako správnímu orgánu dávat k tíži nedbalost žalobkyně v ochraně jejích práv.

Vzhledem k uvedenému navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je přípustná a proto Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení otázky, zda tato stížnost je přijatelná ve smyslu § 104a s. ř. s. Soud vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Jak již bylo konstatováno v rozsudku zdejšího soudu ze dne 31. 1. 2007, čj. 2 Azs 21/2006 - 59, publikovaném pod č. 1143/2007 Sb. NSS, kasační stížnost může být ve smyslu § 104a s. ř. s. přijatelná i v případě, že je podána Ministerstvem vnitra z důvodu zásadního pochybení krajského soudu, které bude spočívat v tom, že krajský soud hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva, případně že nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu. O takovýto případ se však v dané věci nejedná. Se zřetelem na námitky v kasační stížnosti je nutné zmínit stanovisko vyjádřené v rozsudku zdejšího soudu ze dne 29. 10. 2003, čj. 3 Azs 23/2003 - 61, podle kterého žadatel o azyl musí uvést skutečnosti a důvody, pro které o azyl žádá již ve správním řízení. Pokud nežádá o udělení humanitárního azylu v řízení před správním orgánem, resp. neuvede důvody hodné zvláštního zřetele, které by mohl vzít správní orgán v úvahu při rozhodování o udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, nemůže k jejich případnému uplatnění v žalobě či v kasační stížnosti soud přihlížet. Obdobně viz též např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2006, čj. 5 Azs 50/2003 - 47, ze dne 28. 4. 2004, čj. 1 Azs 22/2004 - 42.¹

V předmětné věci však žalobkyně v žádosti o udělení azylu poukázala na svůj zhoršený zdravotní stav, byť značně kusým způsobem. Za této situace není v rozporu se zákonem či ustálenou judikaturou, pokud krajský soud dovodil, že při

¹ Všechna zde uvedená rozhodnutí jsou publikována na www.nssoud.cz

pohovoru měl žalovaný vést žalobkyni i k uvedení bližších údajů k tomuto tvrzení a dle výsledku tohoto upřesnění pak volit další postup (vyzvat žalobkyni k předložení příslušných zpráv, k odpovídající součinnosti ke zjištění jejího zdravotního stavu apod.).

Protože nebyl shledán ani jiný důvod k přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání, lze shrnout, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele a je tedy nutno ji ve smyslu § 104a s. ř. s. považovat za nepřijatelnou a odmítnout ji.

O nákladech řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 2 s. ř. s., dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. června 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu